

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

15°

ΥΠΑΠΑΝΤΗ

131

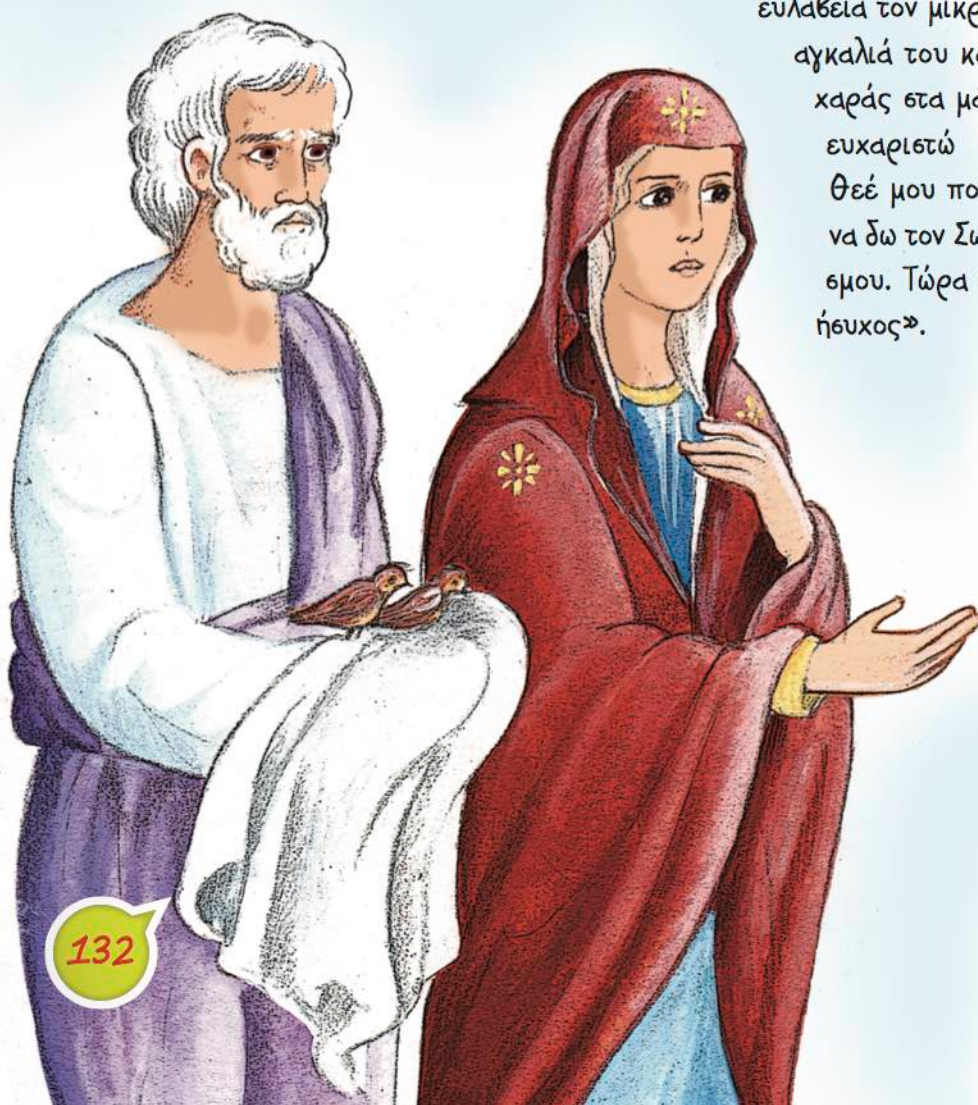
Ο Χριστός, παιδιά μου, αν και ήταν Θεάνθρωπος, έζησε όπως κάθε άνθρωπος που έρχεται στον κόσμο και δέχτηκε και όλους τους ανθρώπους με τα έδιμά τους.

Εκείνη, λοιπόν, την εποχή, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή το πρώτο παιδί που θα γεννιόταν και θα ήταν αγόρι έπρεπε να αφιερώνεται στον Θεό, σαράντα μέρες μετά την γέννησή του.

Έτσι, λοιπόν, και η Παναγία, σαράντα ημέρες μετά τη γέννησή Του πήγε τον μικρό Χριστό στην Ιερουσαλή να Τον αφιερώσει στον ναό.

Στην είσοδο του μεγαλόπρεπου Ναού προϋπάντησε τον Ιωσήφ, την Παναγία και τον μικρό Ιησού ο Γέροντας Συμεών, που, φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, ήξερε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού και ο Σωτήρας του κόσμου.

Ο Γέροντας, παιδιά μου, κράτησε με ευλάβεια τον μικρό Χριστό στην αγκαλιά του και με δάκρυα χαράς στα μάτια είπε «Σε ευχαριστώ Παντοδύναμε Θεέ μου που με αξίωδες να δω τον Σωτήρα του κόσμου. Τώρα να αναπαυτώ ήσυχος».

Ύστερα ο Γέροντας Συμεών προφήτευε ότι όσοι πιστεύουν στον Χριστό και Τον ακολουθήσουν, θα σωθούν από τις αμαρτίες τους και θα μπουν στην Ουράνια Βασιλεία. Ο Γέροντας Συμεών προφήτευε ακόμα, παιδιά, και τον πόνο και την αγωνία που θα νιώσει η Παναγία από την Σταύρωση του Χριστού.

Η Παναγία και ο Ιωσήφ δαύμασαν αυτά που έλεγε ο Συμεών, ο οποίος, επειδή δέχτηκε τον Ιησού στο Ναό, ονομάστηκε και Θεοδόχος.

Έτσι και στις μέρες μας, παιδιά μου, όλα τα νεογέννητα μωράκια, βαράντα ημέρες μετά την γέννησή τους, τα φέρνει η μητέρα τους στην Εκκλησία για να πάρουν την ευλογία του ιερέα. Αυτό είναι το πρώτο βήμα τους προς την Εκκλησία και την μεγάλη αγκαλιά του Θεού.